

КЛЕТВА

Презъ тази нощъ въ земята се заклехме,
въвъ кървитѣ, въ градушката и свода —
обречени на смъртъ, ний седемь бѣхме:
шестимата и стария войвода.

Заклехме се заклето да умреме,
и думата ни бѣ една и свята,
и знаехме, че нѣма смъртъ и време —
ний бѣхме толкозъ чужди на земята.

Войводата като баща ни каза:
„Съдбата ви въвъ знамето да бжде!“
но безпощадно вечерята показа,
че въ кървавъ день ще стигнеме отвъде.

Тогава дълго, дълго въ тебъ се клехме,
въвъ тебъ земя и въ твойта пропастъ тъмна, —
азъ помня и до днесъ: ний седемь бѣхме
и въ тази нощъ дъждътъ не спре, не съмна.